

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Miničovej a členiek senátu JUDr. Eleny Krajčovičovej a JUDr. Jany Hullovej v právnej veci žalobcu **P.** so sídlom D. Štrba, IČO: X. právne zast. JUDr. D. advokátom, so sídlom M. Poprad, proti žalovanému **J. K.** nar. X. bytom Ž. Tatranská Štrba, právne zast. JUDr. S. K. advokátkou, so sídlom Š. Košice, **o zaplatenie sumy 2 034,65 eur (61 296 Sk)**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21. apríla 2008, č. k. 12 Cb 7661/1992-294 takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21. apríla 2008, č. k. 12 Cb 7661/1992-294 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e.**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 59 562,- Sk. V prevyšujúcej časti o zaplatenie sumy 1 734 Sk žalobu zamietol. Účastníkom konania a štátu nepriznal náhradu trov konania.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že medzi žalobcom ako prenajímateľom a žalovaným ako nájomcom bola dňa 03. 01. 1991 uzavretá Zmluva o ekonomickom prenájme prevádzkovej jednotky S. (ďalej len „zmluva o ekonomickom prenájme“) na dobu určitú do 31. 12. 1995. Predmetom činnosti nájomcu v prenajatej prevádzkovej jednotke bolo poskytovanie služieb verejného stravovania a ubytovania. Výška prenájmu na rok 1991 bola v zmluve o ekonomickom prenájme dohodnutá v sume 210 000 Kčs. Ďalej uviedol, že žalobca si podanou žalobou uplatnil proti žalovanému úhradu za služby spojené s prevádzkou prenajatej prevádzkovej jednotky za obdobie október, november a december 1991, ktorú žalobca vyúčtoval žalovanému faktúrami založenými v spise č.1367/91, č.1407/91, č.1453/91, č. 1454/91 a č. 1455/91 v celkovej sume 61 296 Kčs.

Žalovaný sa bránil v konaní tým, že v dohodnutom ročnom nájme 210 000 Kčs bola zahrnutá aj cena dodávok vody a elektrickej energie, čo vyplývalo zo zmluvy o ekonomickom prenájme. Podľa tvrdenia žalobcu suma 210 000 Kčs predstavovala len nájomné za rok 1991, pričom žalovaným spotrebované energie on ako prenajímateľ prevádzkovej jednotky S. uhrádzal dodávateľom týchto energií na základe nimi vystavených faktúr a následne v závislosti od odobratého množstva ich faktúrami vyúčtoval žalovanému. Pokiaľ išlo o posúdenie otázky, či dodávka vody a elektrickej energie bola zahrnutá v cene prenájmu dohodnutého v zmluve o ekonomickom prenájme, súd prvého stupňa dospel k názoru, že súčasťou nájomného dohodnutého v zmluve o ekonomickom prenájme nebola úhrada nákladov za dodávky elektrickej energie a vody, ktoré vzhľadom na charakter prenájmu prevádzkovej jednotky žalovaný spotreboval. V tomto smere poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19. 04. 1999, č. k. 1 Cb 12275/92, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 08. 08. 2000, č. k. 5 Obo 195/2000 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 06. 05. 2003, č. k. 5 Obo 215/02, v ktorých sa sudy zaoberali posúdením nároku prenajímateľa na úhradu faktúr za dodávku vody a elektrickej energie za predchádzajúce mesiace r. 1991. Podľa názoru súdu prvého stupňa skutočnosť, že žalovaný za obdobie január až apríl 1991 zaplatil elektrickú energiu v júni 1991 a za vodu vyúčtovanú do 11. 02. 1991 zaplatil v apríli 1991 nasvedčuje tomu, že žalovaný mal vedomosť o tom, že tieto platby neboli súčasťou nájomného a ich zaplatením akceptoval to, že za tieto dodávky energií uhrádzal žalobcovi náklady za odobratú vodu a elektrickú energiu. Keďže zmluva o ekonomickom prenájme bola uzavretá v r. 1991 a žalovanému dodaná voda a elektrická energia sa tiež týkali r. 1991, súd prvého stupňa na základe ust. § 763 ods. 1 Obchodného zákonníka na právny vzťah a práva z neho vzniknuté aplikoval ustanovenia

§ 123 ods.1,3 Hospodárskeho zákonníka, pretože dospel k záveru, že žalovanému vznikol neoprávnený majetkový prospech, a to vo výške ceny za spotrebovanú dodávku elektrickej energie a vody.

Žalovaný v konaní namietal množstvo dodanej elektrickej energie a vody, preto súd prvého stupňa na preukázanie výšky neoprávneného majetkového prospechu žalovaného nariadil znalecké dokazovanie. Znalec v odbore ekonomika a podnikanie, odvetvie účtovníctvo, personalistika, daňovníctvo Ing. M. F. vyhotovil dňa 25. 02. 2003 písomný znalecký posudok č. 1/2003, v závere ktorého konštatoval oprávnenosť fakturácie žalobcu za elektrickú energiu a vodu spotrebovanú žalovaným pri výkone jeho podnikateľskej činnosti v prenajatej prevádzkovej jednotke S. v období október, november a december 1991 v celkovej sume 61 296 Kčs. Keďže žalovaný namietal voči tomuto znaleckému posudku, súd prvého stupňa nariadil kontrolné znalecké dokazovanie znalcom v odbore ekonómia a manažment, odvetvie kontroly Ing. R. T. PhD., ktorý dňa 07. 07. 2006 vyhotovil písomný kontrolný znalecký posudok č. 01/2006, v závere ktorého uviedol, že k znaleckému posudku Ing. M. F. nemá výhrady, tento bol spracovaný objektívne a v súlade s právnymi normami. Vzhľadom na opätovné námietky žalovaného vo vzťahu k dodávkam elektrickej energie súd prvého stupňa nariadil znalecké dokazovanie znalcom v odbore energetika, odvetvie tepelné energetické zariadenia, vykurovanie a vykurovacie zariadenia Ing. S. D. ktorý dňa 10. 08. 2007 vyhotovil písomný znalecký posudok č. 013/2007, v závere ktorého potvrdil správnosť fakturovaných súm za dodávku elektrickej energie na základe faktúry č. 1407/91 v sume 26 676 Kčs a na základe faktúry č. 1455/91 v sume 17 897 Kčs. Zároveň v závere znaleckého posudku konštatoval, že podružný merač, ktorý bol namontovaný v mesiaci február 1991, resp. apríl 1991 meral iba spotrebu elektrickej energie odoberanú žalovaným. K námietkám žalovaného voči tomuto znaleckému posudku znalec zaujal stanovisko v podaní zo dňa 10. 03. 2008, v ktorom uviedol, že spotreba elektrickej energie vyúčtovaná žalovanému v mesiacoch október, november a december 1991 bola primeraná spotrebe elektrickej energie medzi dotknutými stranami podľa celkového a podružného elektromeru.

Pokiaľ išlo o dodávku elektrickej energie za október a november 1991, vyúčtovanú faktúrou č. 1407/91 v sume 26 676 Kčs a za december 1991, vyúčtovanú faktúrou č. 1455/91 v sume 17 897 Kčs (po zohľadnení dobropisu žalobcu č. 1459/91 v sume 2 275 Kčs) súd prvého stupňa mal preukázané, že podružný merač bol namontovaný pred októbrom 1991, pravdepodobne dňa 03. 04. 1991 a meral spotrebu elektrickej energie len v objektoch prenajatých žalovaným (podľa znalca Ing. D. merač meral spotrebu v objektoch užívaných

žalovaným, t. j. S., bytoviek, skladov, WC a chatky), aj keď žalovaný poprel vedomosť o namontovaní podružného merača. Z faktúr č. 1407/91 a č. 1455/91, ako aj písomných znaleckých posudkov súd zistil, že fakturované množstvá nadväzujú na stav vykazovaný na podružnom merači, pričom vo faktúre za október 1991 bol uvedený počiatočný stav 075450 a konečný stav 085610, vo faktúre za november 1991 bol uvedený počiatočný stav 085610 a konečný stav 095970 a vo faktúre za december 1991 bol uvedený počiatočný stav 095970 a konečný stav 111137. V doklade označenom ako „Odpočet elektromeru, plynomerov a vodomerov na S. a elektromeru predajného stánku na Štrbskom plese“ zo dňa 02. 01. 1992 (ktorý podpísal aj žalovaný) bol odsúhlasený stav elektromeru pre S. 111137 kWh, pričom sa jednalo o konečný stav, ktorý bol zhodný so stavom elektrickej energie uvedeným vo faktúre za december 1991. Vo faktúrach, ktorými žalobca vyúčtoval žalovanému cenu elektrickej energie bol uvedený stav elektromeru len na S. pričom žalovaný počas konania nepredložil žiaden dôkaz, že po obdržaní faktúr namietal, že na S. nebol namontovaný žiaden merač. Za relevantnú súd prvého stupňa považoval tú skutočnosť, že v zázname zo dňa 02. 01. 1992 žalovaný potvrdil existenciu podružného elektromera a jeho konečný stav 111137 kWh, ktorý zodpovedal konečnému stavu elektromera uvedenému vo faktúre za december 1991. S poukazom na uvedené súd prvého stupňa nepovažoval za oprávnenú námietku žalovaného, že v ním prenajatej prevádzkovej jednotke S. neodobral žalobcom fakturované množstvo elektrickej energie za obdobie október, november a december 1991.

Pokiaľ išlo o dodávku vody súd mal preukázané, že dňa 29. 11. 1991 bol na S. namontovaný podružný vodomer na meranie spotreby vody, pričom bolo dohodnuté, že spotreba vody pre S. bude účtovaná na základe odčítania počítadla podružného vodomeru od počítadla hlavného vodomeru, ktorý meria spotrebu vody na celom odbernom mieste, o čom bol spísaný písomný záznam o odovzdaní vodomeru dňa 29. 11. 1991, ktorý podpísal tak žalobca ako aj žalovaný. Zo záznamu ďalej vyplynulo, že počiatočný stav podružného vodomeru bol 0 a stav počítadla hlavného vodomeru bol 05057. Výpočet ceny za spotrebovanú vodu za december 1991 v sume 4 452 Kčs na základe faktúry č. 1454/91 súd považoval za dostatočne preukázanú a dôvodnú, keďže výpočet ceny bol vykonaný v súlade s dohodou účastníkov v zázname zo dňa 29. 11. 1991. Pokiaľ v mesiaci december 1991 súd mal preukázanú spotrebu vody v sume 4 452 Kčs, čo predstavovalo 55 % z celkovej spotreby, potom za primeranú považoval aj žalobcom účtovanú spotrebu vody za november 1991 v sume 3 722 Kčs, čo predstavovalo 51 % z celkovej spotreby. Pokiaľ išlo o spotrebu vody za október 1991, táto predstavovala 69 % z celkovej spotrebovanej vody a keďže v tom

čase nebol ešte namontovaný podružný merač, ktorý by umožnil určiť skutočný odber vody žalovaným, súd prvého stupňa za primeraný odber považoval 55 %-ný odber vody žalovaným z celkového množstva podľa stavu vodomera za december 1991, čo vychádzajúc z faktúry dodávateľa vody v celkovej sume 12 390 Kčs (založená v spise na č. l. 50), z ktorej vychádzal žalobca pri vystavení faktúry č. 1367/91, predstavovala suma 6 815 Kčs. S poukazom na uvedené potom súd prvého stupňa považoval za oprávnený nárok žalobcu na zaplatenie dodávky vody v mesiacoch október, november a december 1991 v nasledovných sumách: 6 815,- Kčs (október 1991), 3 722 Kčs (november 1991) a 4 452 Kčs (december 1991), t. j. celkom 14 989 Kčs. Námietku žalovaného týkajúcu sa poruchy vodovodného potrubia súd prvého stupňa nepovažoval za relevantnú, keďže žalovaný nepredložil súdu žiaden dôkaz o tom, že túto poruchu žalobcovi oznámil a právne relevantným spôsobom si uplatnil voči nemu z toho vyplývajúce právo. Pokiaľ žalovaný predložil súdu znalecký posudok č. 2/2003 zo dňa 24. 06. 2003, ktorý vyhotovil Ing. Š. A. súd prvého stupňa ho považoval len za písomný listinný dôkaz podľa ust. § 129 ods. 1 OSP, a nie za znalecký posudok podľa ust. § 127 OSP, keďže nešlo o znalecký posudok, ktorého vyhotovenie by bol nariadil súd v rámci znaleckého dokazovania, ale tento posudok si dal z vlastnej iniciatívy vyhotoviť žalovaný. Závery posudku Ing. A. boli vyvrátené znaleckými posudkami, ktorých vyhotovenie nariadil súd prvého stupňa podľa ust. § 127 OSP. Na základe zisteného skutkového a právneho stavu súd prvého stupňa považoval nárok žalobcu za oprávnený v sume 59 562 Sk, preto v tejto časti žalobe vyhovel. Vo zvyšnej časti o zaplatenie sumy 1 734 Sk (časť uplatneného vodného za mesiac október 1991), vyúčtovanej faktúrou č. 1367/91 žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods.2 OSP. Žalobca mal v prevažnej časti úspech, preto mu vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovanému. Pretože však žalovaný bol oslobodený od súdnych poplatkov, súd to podľa ust. § 150 OSP považoval za dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý žalobcovi nepriznal náhradu trov konania. Z rovnakého dôvodu súd prvého stupňa nepriznal podľa ust. § 148 ods. 1 OSP náhradu trov konania ani štátu.

Proti vyhovujúcemu výroku rozsudku súdu prvého stupňa podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil a žalobu zamietol. Uviedol, že so žalobcom neuzavrel žiadnu dohodu ohľadne platenia vody a elektrickej energie a mal za to, že platenie týchto energií bolo zahrnuté v nájme dohodnutom v zmluve o ekonomickom prenájme zo dňa 03. 01.

1991. Žalobcovi sa uzavretie dohody ohľadne platenia energií nepodarilo v konaní na súde prvého stupňa preukázať a pokiaľ by súd aj vychádzal z nameraného stavu elektrickej energie a vody, mal za to, že v konaní nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že odobral také množstvo vody a elektrickej energie, aké mu vyfakturoval žalobca. Poukázal tiež na to, že súd vychádzal len z odobratej vody za mesiac december 1991, keďže vodomer bol namontovaný až dňa 29. 11. 1991, pričom odber vody v mesiacoch október a november 1991 len pomerne prispôbil odberu vody v mesiaci december 1991, a teda nebolo preukázané, že v októbri a novembri 1991 bol stav odberu množstva vody taký, ako vyfakturoval žalobca, keďže táto skutočnosť nebola v konaní nijakým spôsobom objektívne preukázaná. Také veľké množstvo vody nemohol odobrať, pričom v tom čase bola porucha na vodovodnom potrubí, z ktorého voda vytekala do potoka a táto havária bola z jeho strany aj nahlásená. Čo sa týka odberu elektrickej energie uviedol, že vyfakturované množstvo energie nemohol v žiadnom prípade odobrať a keďže nepodpísal záznam o namontovaní podružného elektromeru, v konaní nebola objektívne preukázaná spotreba elektrickej energie v ním prenajatej prevádzkovej jednotke v mesiacoch október, november a december 1991.

K odvolaniu žalovaného sa žalobca písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 OSP) prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie rozsudku súdu prvého stupňa v zaväzujúcom výroku, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 59 562 Sk titulom neoprávneného majetkového prospechu podľa ust. § 123 Hospodárskeho zákonníka, ktorý žalovanému vznikol z dôvodu odberu vody a elektrickej energie v prevádzkovej jednotke S. v mesiacoch október, november a december 1991, ktorú mal žalovaný v ekonomickom prenájme na základe zmluvy o ekonomickom prenájme zo dňa 03.01.1991, uzavretej so žalobcom ako prenajímateľom a za odber ktorý neposkytol prenajímateľovi úhradu.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že úhrada nákladov za dodávku elektrickej energie a vody nebola zahrnutá v nájomnom, ktoré bolo dohodnuté medzi zmluvnými stranami v zmluve o ekonomickom prenájme prevádzkovej jednotky S. zo dňa 03. 01. 1991. Pokiaľ by úhrada nákladov za spotrebovanú elektrickú energiu a vodu mala byť dohodnutá ako súčasť nájomného za rok 1991 v sume 210 000 Kčs (mesačne 17 500 Kčs), takáto dohoda o dodávkach a platení elektrickej energie a vody by musela byť výslovne

obsiahnutá v písomnej zmluve o ekonomickom prenájme zo dňa 03. 01. 1991. Keďže v zmluve o ekonomickom prenájme absentuje takáto dohoda zmluvných strán, odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa, dospel k záveru, že cena elektrickej energie a vody dodanej do prevádzkovej jednotky S., ktorú mal žalovaný v ekonomickom prenájme aj v mesiacoch október až december 1991 nebola zahrnutá do výšky nájomného dohodnutého v zmluve o ekonomickom prenájme pre rok 1991. Nebolo sporné, že žalovaný aj v mesiacoch október až december 1991 mal v ekonomickom prenájme prevádzkovú jednotku S., pri prevádzkovaní ktorej odoberal elektrickú energiu a vodu, avšak za tieto dodávky energií žalobcovi ako prenajímateľovi prevádzkovej jednotky neplatil, v dôsledku čoho získal neoprávnený majetkový prospech podľa ust. § 123 Hospodárskeho zákonníka, ktorý je povinný vydať, keďže žalobca ako prenajímateľ objektov, vrátane prevádzkovej jednotky S., zaplatil za dodávky elektrickej energie a vody svojim dodávateľom, ktorými boli V. š. p. Košice, závod Poprad a V. š. p. Košice. Za účelom zistenia výšky neoprávnene získaného majetkového prospechu súd prvého stupňa nariadil rozsiahle znalecké dokazovanie podľa ust. § 127 O. s. p. Znalec Ing. M. F., vypracoval písomný znalecký posudok č. 1/2003 zo dňa 25. 02. 2003, v závere ktorého potvrdil oprávnenosť fakturácie vody a elektrickej energie v prevádzkovej jednotke S., ktorú mal žalovaný v ekonomickom prenájme, a to za mesiace október, november a december 1991 v celkovej sume 61 296 Sk na základe žalobcom vystavených faktúr: č. 1367/91 zo dňa 12. 12. 1991 v sume 8 549 Kčs, č. 1453/91 zo dňa 13. 01. 1992 v sume 3 722 Kčs, č. 1454/91 zo dňa 13. 01. 1992 v sume 4 452 Kčs, č. 1407/91 zo dňa 23. 12. 1991 v sume 26 676 Kčs a č. 1455/91 zo dňa 13. 04. 1992 v sume 17 897 Kčs (po odpočítaní sumy 2 275 Kčs na základe dobropisu žalobcu č. 1459/91 zo dňa 17. 01. 1992 k faktúre č. 1455/91). Vzhľadom na námietky žalovaného súd prvého stupňa nariadil ďalšie znalecké dokazovanie znalcom Ing. R. T. PhD., ktorý vyhotovil písomný kontrolný znalecký posudok č. 01/2006 zo dňa 07. 07. 2006. Kontrolný znalec preskúmal znalecký posudok Ing. M. F. č. 1/2003, so závermi ktorého sa stotožnil, pričom v závere znaleckého posudku uviedol, že znalec Ing. M. F. zistil, že uplatnený nárok žalobcu zodpovedá skutočnej výške nákladov spojených s prevádzkovaním prenajatého objektu a suma 61 296 Sk zodpovedá skutočnej cene spotreby elektrickej energie a vody v prenajatej prevádzke, ktorej sa náklady týkajú a sú predmetom tohto súdneho konania. Vzhľadom na opätovné námietky žalovaného súd prvého stupňa nariadil ďalšie znalecké dokazovanie znalcom Ing. S. D. ktorý vyhotovil písomný znalecký posudok č. 013/2007 zo dňa 10. 08. 2007, pričom úlohou tohto znalca bolo preskúmať správnosť fakturovaných súm za spotrebu elektrickej energie účtovaných žalobcom žalovanému faktúrami č. 1407/91 v sume 26 786 Kčs a č. 1455/91 v sume 17 897 Kčs, ďalej

zistiť, či a odkedy bol namontovaný podružný merač, či tento meral iba spotrebu elektrickej energie odoberanú žalovaným a v prípade, ak merač meral spotrebu aj pre iné objekty, tak preveriť primeranosť spotreby elektrickej energie fakturovanej žalovanému faktúrami so zohľadnením odberu aj pre iné objekty. Znalec Ing. S. D. v závere svojho znaleckého posudku konštatoval správnosť fakturovaných súm 26 686 Kčs a 17 897 Kčs, ďalej konštatoval, že podružný merač meral iba spotrebu elektrickej energie odoberanú žalovaným, pričom podružný merač bol namontovaný v mesiaci február 1991, resp. v mesiaci apríl 1991. Primeranosť spotreby elektrickej energie nebolo potrebné preveriť, nakoľko merač meral spotrebu len pre žalovaného. Vzhľadom na námietky žalovaného, týkajúceho sa množstva odobratej elektrickej energie, znalec doplnil znalecký posudok podaním zo dňa 10. 03. 2008, v ktorom uviedol, že dňa 03. 03. 2008 vykonal opätovnú prehliadku P. Štrba a priestorov S. a na základe poskytnutia informácií o jednotlivých spotrebičoch dotknutých účastníkov súdneho sporu uviedol, že spotreba elektrickej energie, vyúčtovaná žalovanému, je primeraná spotrebe elektrickej energie medzi dotknutými stranami podľa celkového a podružného elektromeru.

Po preskúmaní veci odvolací súd sa stotožnil so závermi znaleckých posudkov, ktoré vypracovali súdom ustanovení znalci Ing. F., Ing. T. PhD. a Ing. D., ktorí v celom rozsahu potvrdili, že žalovanému v mesiacoch október až december 1991 bola do prevádzkovej jednotky S., ktorú mal v ekonomickom prenájme, dodaná elektrická energia a voda čo do množstva a v sumách, ktoré žalobca uviedol vo faktúrach č. 1367/91, č. 1407/91, č. 1453/91, č. 1454/91, č. 1455/91, ktorými žalovanému vyúčtoval náklady za dodávku vody a elektrickej energie v prevádzkovej jednotke S.. V konaní tiež bolo preukázané, že podružný elektromer bol namontovaný v prevádzkovej jednotke S. pred októbrom 1991 (zrejme v apríli 1991) s počiatočným stavom 170 kWh, hoci záznam o jeho namontovaní žalovaný nepodpísal. Dňa 03. 01. 1992 však žalovaný podpísal záznam, v ktorom odsúhlasil odpočet podružného elektromeru a množstvá v nich uvedené, ktoré nadväzovali na predchádzajúce obdobie a korešpondovali s konečným stavom elektromeru zhodným so stavom spotreby elektrickej energie uvedeným vo faktúre za december 1991. Súd prvého stupňa preto správne rozhodol, keď výšku neoprávnene získaného majetkového prospechu žalovaného, ktorú si uplatnil žalobca na základe faktúr č. 1407/91, č. 1455/91 považoval za správnu vo výške 44 573 Sk.

Pokiaľ ide o výšku neoprávnene získaného majetkového prospechu, ktorý žalovaný získal tým, že v mesiacoch október až december 1991 odoberal vodu v ním prenajatej prevádzkovej jednotke S., tak v konaní bola preukázaná výška neoprávneného majetkového

prospechu za odber vody za december 1991 v sume 4 452 Kčs, keďže podružný vodomer bol namontovaný dňa 29. 11. 1991, o čom bol spísaný aj písomný záznam, ktorý žalovaný podpísal. Napriek tomu, že podľa záverov znaleckých posudkov žalovaný v mesiacoch október a november 1991 odobral množstvo vody, ktoré mu žalobca vyúčtoval faktúrami č. 1367/91 v sume 8 549 Kčs a č. 1453/91 v sume 3 722 Kčs, tak súd prvého stupňa pri rozhodovaní vzal do úvahy aj doplňujúce vyjadrenie znalca Ing. S. D. zo dňa 10. 03. 2008 k znaleckému posudku zo dňa 10. 08. 2007, podľa ktorého spotreba vody žalovaným v mesiaci december 1991 (vyúčtovaná v sume 4 452 Kčs) predstavovala 55 % z celkovej spotreby, v dôsledku čoho potom považoval za primeranú spotrebu vody za mesiac november vo vyúčtovanej sume 3 722 Kčs, čo predstavovalo 51 % z celkovej spotreby vody a za mesiac október 1991 potom považoval za primeranú spotrebu vody v sume 6 815 Kčs, čo predstavovalo 55 % z celkovej spotreby vody (zo žalobcom vyúčtovanej a uplatnenej sumy 8 549 Kčs, čo predstavovalo 69 % z celkovej spotreby vody). Takýto postup súdu prvého stupňa bol v súlade s ust. § 136 OSP, podľa ktorého ak možno výšku nárokov zistiť len s nepomernými ťažkosťami alebo ak ju nemožno zistiť vôbec, určí ju súd podľa svojej úvahy.

Za neoprávnene získaný majetkový prospech žalovaného potom súd prvého stupňa správne považoval celkovú sumu 59 562 Sk, na zaplatenie ktorej zaviazal žalovaného podľa § 123 Hospodárskeho zákonníka v prospech žalobcu. S poukazom na to, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový a právny stav, z ktorého vyvodil aj správny právny záver, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa ust. § 219 ods.1 OSP potvrdil.

Úspešným účastníkom v odvolacom konaní bol žalobca, ktorému podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP vzniklo proti žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania. Vzhľadom na to, že žalobcovi v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, odvolací súd mu ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

V Bratislave 15. októbra 2009

JUDr. Beata Miničová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M. N.